

**Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2014 r. – Laverana przeciwko OHIM (BIO
PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG)**

(Sprawa T-571/14)

(2014/C 361/18)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Wachinger, M. Zöbisch i D. Chatterjee)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie R 125/2014-4;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „BIO PROTEINREICHER PFLANZENKOMPLEX AUS EIGENER HERSTELLUNG” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 – zgłoszenie nr 11 922 911

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Wykroczenie poza zakres swobodnego uznania poprzez wydanie decyzji uzasadnionej względami konkurencji.

**Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2014 r. – Laverana przeciwko OHIM (BIO CON ESTRATTI
VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA)**

(Sprawa T-572/14)

(2014/C 361/19)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Laverana GmbH & Co. KG (Wennigsen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J. Wachinger, M. Zöbisch i D. Chatterjee)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 27 maja 2014 r. w sprawie R 527/2014-4;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „BIO CON ESTRATTI VEGETALI DI PRODUZIONE PROPRIA” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 – zgłoszenie nr 12 130 076

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Wykroczenie poza zakres swobodnego uznania poprzez wydanie decyzji uzasadnionej względami konkurencji.

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2014 r. – Crosfield Italia przeciwko ECHA

(Sprawa T-587/14)

(2014/C 361/20)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Crosfield Italia Srl (Werona, Włochy) (przedstawiciel: M. Baldassarri, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności decyzji nr SME 2013 4672 z dnia 28 maja 2014 r. wydanej przez agencję ECHA i podanej do wiadomości obecnej skarżącej w dniu 9 czerwca 2014 r., i pozbawienie jej w związku z tym wszelkich skutków, wraz ze stwierdzeniem nieważności faktur wystawionych w celu odzyskania wyższych podatków oraz nałożenia rzekomo należnych sankcji.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga została wniesiona na decyzję Europejskiej Agencji Chemikaliów, która uznała, że skarżąca nie spełnia przesłanek koniecznych do uznania za małe lub średnie przedsiębiorstwo w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. 396, s. 1), odmawiając przyznania jej przewidzianych tam korzyści oraz obciążając obowiązkiem zapłaty należnych podatków i opłat.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do zarzutów i argumentów wysuniętych w sprawie T-620/13 Marchi Industriale przeciwko ECHA.
